

Posudek bakalářské práce

Klára Šefránková, *Italská mluvnice z pohledu českých gramatik a učebnic. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Filozofická fakulta, ak. r. 2013/2014, 52 stran.*

Bakalářská práce Kláry Šefránkové se snaží zmapovat gramatiky a učebnice italštiny, které zde byly v průběhu posledních sta let publikovány. Vyšla přitom z údajů, které získala prostřednictvím hlavních internetových katalogů a databází České národní knihovny. Shromáždila tak přes dvacet různých publikací, jež podrobila určitému rozboru – především vzájemnému srovnání a vlastnímu subjektivnímu hodnocení.

Práce je rozdělena do čtyř hlavních kapitol, z nichž dvě hlavní se věnují právě podrobnému popisu gramatik a učebnic. V úvodní kapitole je stručně vymezen pojem gramatika, v další kapitole je představen postup, jakým diplomantka svůj soupis pořídila. Poslední kapitola je pak věnována srovnání českých a italských gramatik.

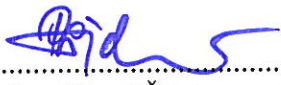
Tím, že práce pokrývá poměrně rozsáhlý časový úsek, je pochopitelné, že se zde srovnávají někdy zcela nesrovnatelné texty. To je možná hlavní problém této práce. Diplomantka si je toho v zásadě vědoma a ve svých hodnoceních na tuto nesrovnatelnost mnohdy upozorňuje (např. gramatiky či učebnice z počátku 20. století – jako je ta Mussafiova nebo Skálova-Rocherova – jsou pro dnešního čtenáře v podstatě nepoužitelné). Nicméně není zcela jasné, jaké kritérium si diplomantka zvolila, ne-li víceméně subjektivní hodnocení toho, zda by daná publikace mohla dodnes dobře sloužit svému účelu. Tato nejistota se odráží i v tom, že některá „hesla“ jsou svým rozsahem velmi nevyrovnaná – někde je u autorů uvedeno jejich datum narození (příp. úmrtí), jinde naopak není. Někde je daná gramatika popsána o něco podrobněji, jinde naopak (a někdy právě v případech, kde by čtenář zevrubnější popis očekával právě proto, že daná publikace bezesporu patří k dosud používaným příručkám, jako je např. *Mluvnice italštiny* S. Hamplové či *Italština* A. Bahníkové a kol., viz např. s. 30).

Přes tuto možná problematickou, ale obhajitelnou koncepci je práce obsahově i formálně celkem koherentní a hlavní zadání tak v zásadě splnila. Zdá se mi však, že největší slabinou je především jazyková stránka. Formulační neobratnosti jsou dosti početné (např. na s. 7 hned v prvním odstavci poslední věta nějak nenavazuje; v české anotaci hned v úvodu práce je první věta poněkud zvláštní – a kupodivu lépe funguje anotace anglická). Četné chyby v interpunkci někde dokonce snižují srozumitelnost – zejména tam, kde jsou těsné přívlastky uvozeny čárkou (např s. 45: „Mezi všemi nalezenými publikacemi jsme postřehli pouze jednu, věnovanou žákům základních škol“ – zde čárka být nemá).

Pokud jde o některé obsahové připomínky, mám za to, že srovnání gramatik sice zůstává v povrchní rovině (jsou zmíněny určité jevy, což je v pořádku), ale je v zásadě přijatelné. Měl bych pouze jeden dotaz ke srovnání gramatiky Z. Wotkeové a S. Hamplové. Na s. 15 totiž diplomantka tvrdí, že obě gramatiky (*Elementi di morfosintassi italiana* a *Mluvnice italštiny*) jsou si velmi podobné. To se mi nezdá jako úplně přesné.

Jak je patrné, považuji bakalářskou práci Kláry Šefránkové za víceméně zdařilou v tom, že jistě splnila zadání i cíle vytyčené v úvodu. K obhajobě ji doporučuji, ale vzhledem k uvedeným připomínkám ji prozatím hodnotím jako **velmi dobrou**.

V Českých Budějovicích dne 23. května 2014

.....
doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
oponent bakalářské práce